

Antal Attila

Október levelei

Az egyiket az idő
óságán töprengő
messzi ködök küldték
gót betűi alatt
alvadt-vér-pecsét

a másikat záporok
pörgették ide
tükrén ráccsá
fonódott ékírás
patinája villan

füst fanyar ízével
és rovások deres
ráncaival tele
a szél-postával
érkezett harmadik...

miféle választ
reméltek október
ablakomba sodort
erkélyemre pallott
levelei?

Idős lovag barátkozik a halállal

Mikor a kék
szürkébe olvad
és a zöld feketébe

fázó lelkem
messzire szökik
hol röpdös fáklya fénye

elegyedik
ingó árnyakkal
szól velük elidőzik

látom már hogy
halálommal vár
ez a csupa vér ősz itt

megyek megyek
röpdöső fény te
árnyakkal zsúfolt udvar

lelkemre így
lehetek csupán
adós vagyok az úttal

számoltass el
tavaszaimmal
nyaraimmal halál már

legyek fűszál
haján hölgyemnek
ki ül más asztalánál